

Sygn. akt IX Ka 550 / 14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Andrzej Walenta

Sędziowie - SO Mirosław Wiśniewski

- SO Barbara Plewińska / spr /

Protokolant - stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Toruniu delegowanego do Prokuratury Okręgowej w Toruniu -
Małgorzaty Partyki

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2014 roku

sprawy **M. J.**

oskarżonego z art. 209 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmnie

z dnia 25 sierpnia 2014 roku sygn. akt II K 151 / 14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. ustala, iż czynu przypisanego w punkcie II oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie I,

2. za podstawę prawną skazania w punkcie II przyjmuje **art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk**,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami powstałymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 550/14

UZASADNIENIE

M. J. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 23 czerwca 2010 roku do dnia 25 listopada 2010 roku w miejscowości L. powiat C. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy obowiązku płacenia alimentów na rzecz dzieci P. i R. – rodzeństwa J. w łącznej kwocie 800zł miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia (...). sygn. akt (...), czym naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

- tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 kk;

II. w okresie od 8 kwietnia 2012 roku do dnia 1 lutego 2014 roku w miejscowości L. powiat C. uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy obowiązku płacenia alimentów na rzecz dzieci P. i R. – rodzeństwa J. w łącznej kwocie 800zł miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w C.z dnia (...). sygn. akt (...), czym naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

- tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Chełmnie wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2014 roku uznał:

I. **M. J.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że działał po odbyciu w okresie od 13 września 2006 roku do 13 września 2007 roku kary 1 roku pozbawienia wolności, orzeczonej za przestępstwo z art. 207 § 1 kk przez Sąd Rejonowy w C.wyrokiem z dnia (...)roku w sprawie (...), tj. występku z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 209 § 1 kk wymierza mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

II. **M. J.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia, tj. występku z art. 209 § 1 kk i za to na mocy art. 209 § 1 kk wymierza mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

III. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzone oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i w ich miejsce wymierzył oskarżonemu karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej oraz kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa

Od powyższego wyroku apelację wniósł **oskarżyciel publiczny zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.**

Wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść wyroku poprzez przyjęcie, iż czyn określony w punkcie

II wyroku nie został popełniony w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 kk, podczas gdy analiza okresu popełnienia tego czynu w kontekście okresu odbywania przez oskarżonego kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego

w C. z dnia (...)roku w sprawie o sygnaturze akt (...), prowadzi do wniosku, iż czyn przypisany mu w punkcie II wyroku został popełniony

w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o zmianę punktu II zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie jako podstawy skazania art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna i doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku w kwestionowanym zakresie.

Sąd pierwszej instancji słusznie uznał, czego nie dostrzegł prokurator kierując akt oskarżenia, iż M. J. w okresie od 13 września 2006 roku do 13 września 2007 roku odbywał karę 1 roku pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 207 § 1 kk, orzeczoną na mocy wyroku Sądu Rejonowego w C.z dnia (...)roku w sprawie o sygnaturze akt (...). I mając to na uwadze, Sąd Rejonowy prawidłowo zakwalifikował czyn przypisany oskarżonemu w punkcie I wyroku, jako wypełniający znamiona przestępstwa z art 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

W pisemnych motywach skarżonego orzeczenia sąd pierwszej instancji przyznał,

iż „błędnie nie zastosował recydywy również do drugiego zarzutu postawionego oskarżonemu z art. 209 § 1 kk”. M. J. zakończył odbywanie kary 1 roku pozbawienia wolności z wyroku Sądu Rejonowego w C.z dnia (...)roku orzeczonej

w sprawie o sygnaturze akt (...)za czyn podobny, bowiem z art. 207 § 1 kk - w dniu 13 września 2007 roku, zaś drugi czyn przypisany oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem popełnił on w okresie od 8 kwietnia 2012 roku do 1 lutego 2014 roku. Zatem w dniu

8 kwietnia 2012 roku okres 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności ze sprawy o sygnaturze akt(...)jeszcze nie upłynął. W przypadku czynów zabronionych charakteryzujących się czasową rozciągłością, przestępstw trwałych - jak wyczerpujących znamiona z art. 209 § 1 kk - popełnienie następuje przez cały ten czas aż do ustania realizacji znamion. Jeżeli sprawca popełnił fragment przestępstwa trwałego w warunkach recydywy specjalnej określonej w przepisach w art. 64 § 1 kk, inny jego fragment natomiast po upływie pięcioletniego okresu tzw. przedawnienia recydywy, należy przyjąć, że już popełnienie fragmentu przestępstwa ciągłego w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk daje podstawy do zastosowania tego przepisu do całości przestępstwa.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił, iż czynu przypisanego w punkcie II oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w punkcie I i za podstawę prawną skazania w tym punkcie przyjął art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok Sąd Okręgowy utrzymał w mocy. Brak bowiem było jakichkolwiek uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze stanowiących podstawę uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu w dalszej części.

Ponadto na podstawie art. 624 § 1 kpk, kierując się zasadami słuszności, sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, mając na względzie, że zmiana zaskarżonego wyroku była spowodowana wyłącznie wadliwym rozstrzygnięciem sądu pierwszej instancji, niezawinionym przez oskarżonego.